

ціоналізму до індивідуально-творчих осяянь. Усе це відкриває нові змісти й перспективи аналітичної антропології в літературознавстві, демонструючи її гнучкість у розв'язанні як формотворчих питань, так і глибинних універсальних «людиноцентричних» проблем.

Комплексне висвітлення низки основних антропологічних особливостей творчості Бруно Шульца в перспективі може слугувати базою компаративних досліджень окресленої проблематики.

Міносян Андрій Сергійович

*професор кафедри ЮНЕСКО «Філософія людського спілкування»
та соціально-гуманітарних дисциплін ДБТУ,
кандидат історичних наук, доцент e-mail: minosian02@gmail.com,*

Варипаєв Олексій Михайлович

*доцент кафедри ЮНЕСКО «Філософія людського спілкування»
та соціально-гуманітарних дисциплін ДБТУ,
кандидат філософських наук, доцент
e-mail: varypaev@ukr.net*

**НАЦІОНАЛЬНА ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТЬ ЯК ОСНОВА
ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ**

Будь-яка проблема, що існує сьогодні в українському освітньому просторі, нерозривно пов'язана із сучасною війною Росії проти України. Розпочата повномасштабна російська агресія продемонструвала маніакальну рішучість імперського політичного керівництва зруйнувати українську державність, знищити українську націю, що відповідало заздалегідь висунутим доктринам і наративам «руського миру» [1, с. 267].

Українському суспільству сьогодні критично не вистачає об'єктивних історичних знань про власне минуле, колективного осмислення головних подій, прийняття національної героїки, неупереджених оцінок окремих політичних лідерів і подій.

Історична національна пам'ять сьогодні – це відверта розмова із сучасним студентством про необхідність позбавлення від російської імперської спадщини, яку наслідували радянська і, пізніше, нова російська влада. Найбільшу актуальність мають у цьому контексті питання політичної свідомості, формування та збереження національної ідентичності, що останнім часом все більше набувають екзистенційного змісту [2, с. 93].

Росія, використовуючи геноцидні практики і дії [3, с. 1199], намагається знищити нашу пам'ять про себе як націю, про наші історичні та культурні досягнення, здобутки в побудові незалежної самостійної держави. Студентству важливо знати, що необхідність проведення деколонізації та декомунізації в нашій країні пов'язана насамперед з європейським вибором, бажанням долучитися до світової цивілізації та демократичних цінностей.

Злочини проти людства, миру, безпеки, депортації, терор, які здійснює сьогодні Росія, і це важливо пам'ятати студентам, є свідченням спадковості тих подій, що сталися раніше у Батурині, під час Коліївщини, під Крутами, а тепер знайшли своєрідне продовження в Бучі, Ірпені, Ізюмі та інш.

Національна історична пам'ять сприяє розкриттю історичної правди про національних героїв, осмисленню етноциду, лінгвоциду, демоциду як дій, які б мали знищити український народ як такий. У нашій історії, на відміну від росії, не повинно залишатися місця для реабілітації злочинів сталінізму і всієї радянської системи в цілому. Завдяки цьому будемо мати нове покоління свідомих, орієнтованих на демократичні, загальнолюдські цінності українців, які розбудовуватимуть нашу державу на засадах свободи, рівності та пріоритетності життя окремо взятої людини.

Література

1. Andrii Minosian, Oleksiy Varypaev. Russian aggression as a threat to the sustainable development of Europe: The Ukrainian dimension. Selected Papers of the V International Conference on European Dimensions of Sustainable Development, Kyiv. NUFT. 2023. p.267-273.

2. Міносян А., Варипаєв О., Посилення ролі суспільних дисциплін у контексті збереження національної ідентичності./Сучасні тенденції в українській гуманітаристиці: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., м.Харків, 30 лист. 2023р.- Харків: ХНАДУ, 2023. - с. 93-95.

3. Міносян А., Варипаєв О., Геноцид українського народу як визначальний фактор російської імперської політики./ «Актуальні питання у сучасній науці»: журнал №4 (22) 2024 с.1194-1207.

Мотенко Ярослав Володимирович

доцент кафедри українознавства, культурології та історії науки

НТУ «ХПІ» кандидат історичних наук, доцент

e-mail: motenkoyaroslav@gmail.com

**ГУМАНІТАРНИЙ КОМПОНЕНТ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ
ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО
СУСПІЛЬСТВА В УМОВАХ КОГНІТИВНОЇ ВІЙНИ**

В умовах повномасштабної збройної російської агресії проти України особливої актуальності набуло питання збереження інститутів громадянського суспільства та їхньої здатності захищати права і свободи людини. Самоорганізація української громадськості дозволила розгорнути потужні добровольчий та волонтерський рухи всупереч терору окупантів. Одним із важливих чинників, що позитивно вплинули на соціальну стійкість громадянського суспільства, стали зусилля викладацького корпусу України, спрямовані на формування активної та патріотичної життєвої позиції у здобувачів вищої освіти. Слід відзначити, що виховання особистісних якостей та умінь, необхідних для захисту цінностей демократичного суспільства за обставин воєнного часу, вимагало від учасників освітнього процесу особливої уваги до роботи з гуманітарною компонентою їхньої підготовки. Опанування громадянськими компетентностями передбачало вивчення історичних дисциплін. Здобувачі вищої освіти мали навчитися